ZIEMIA NSZZ Solidarność RADOMSKA

BIULETYN

CZYTELNIA REGIONALNA 30.01.2006

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA 634

Z REGIONU

Radom 10.01.2006 r.

UCHWAŁA nr 1/2006
REGIONALNEJ SEKCJI SŁUŻBY ZDROWIA
NSZZ „Solidarność" ZIEMIA RADOMSKA
ws. klucza wyborczego delegatów na WZD
RSSZ na kadencję 2006-2010

Regionalna Sekcja Służby Zdrowia na podstawie Ordynacji Wyborczej NSZZ „Solidarność" postanawia uchwalić zasady wyborów delegatów na Walne Zebranie Delegatów Regionalnej Sekcji Służby Zdrowia.

Klucz wyborczy, według którego wybierani są delegaci na WZD RSSZ, przedstawia się następująco:

1. Określa się minimalną wielkość okręgu wyborczego uprawnionego do wyboru delegata/delegatów na WZD RSSZ na 10 członków związku.

2. Na każde rozpoczęte 80 członków związku 1 /jeden/ mandat delegata:

- od 10 do 80 członków związku 1 mandat delegata
- 81-160 - 2 mandaty
- 161-240 - 3 mandaty
- 241-320 - 4 mandaty
- 321- 400 - 5 mandatów

i dalej na każde rozpoczęte 80 członków związku – 1 delegat.

Przewodnicząca RSSZ
NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska
Jadwiga Poźniak

ZAPROSZENIE

Ośrodek Kultury i Sztuki „Resursa Obywatelska" w Radomiu oraz Społeczny Komitet Pamięci Narodowej „Westerplatte" w Radomiu zapraszają na sesję popularno-historyczną pt.: „Kainowe zbrodnie".

Sesja odbędzie się 8 lutego 2006 r. w sali widowiskowej „Resursy" - Radom, ul. Malczewskiego 16.

W programie:

1. KL Warschau.
2. Ponary –Wilno.
3. Obóz nr 10 – Warszawa Rembertów.
4. Świadkowie historii.
5. Program artystyczny – PG Jedlnia Letnisko.

KRÓTKO Z KRAJU

Krok ku cywilizacji

Minister spraw wewnętrznych i administracji Ludwik Dorn zapowiada zmianę w przepisach o rozliczeniu podatkowym. Od 2008 roku PIT-y mają za nas wypełniać urzędnicy.

- Do urzędów skarbowych i tak trafiają wszystkie dane o naszych zarobkach i informacje z ZUS-u – powiedział PAP-owi Dorn. - Nic nie staje na przeszkodzie, aby uporządkować system informatyczny i odciążyć Polaków - powiedział minister.

Urzędnicy fiskusa mieliby sami wyliczać nasze podatki na podstawie informacji o naszych zarobkach i składkach emerytalnych. Jeśli ktoś chciałby skorzystać z ulg i odliczeń, musiałby poinformować o tym urząd.

Dodatkową zaletą tego systemu jest to, iż za ewentualne błędy w rozliczeniach odpowiadaliby urzędnicy.

I to nas cieszy – takie rozwiązanie obowiązuje w wielu bardziej od nas cywilizowanych krajach, a ponadto urzędnicy skarbowi będą wreszcie odpowiedzialni nie tylko za nękanie obywateli. Brawo Dorn!

(cd. na str. 2)

KOLEJNY NUMER „BIULETYNU" UKAŻE SIĘ 13 LUTEGO

SPOTKANIE OPŁATKOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ" ROLNIKÓW INDYWIDUALNYCH ZIEMIA RADOMSKA W SIEDZIBIE ZR - 22.01.2006 R

Z REGIONU

UWAGA ZWIĄZKOWCY

Konkurs literacki poświęcony 25 rocznicy ogłoszenia stanu wojennego „Radom – 13 grudnia 1981 r."

Organizator: Ośrodek Kultury i Sztuki „Resursa Obywatelska" w Radomiu

REGULAMIN

1. Konkurs ma charakter otwarty. Do udziału zapraszamy wszystkich zainteresowanych, licząc na szczerość i rzetelność wypowiedzi literackiej.
2. Oczekujemy na następujące formy literackie związane z okresem stanu wojennego w Radomiu: pamiętnik, wspomnienia, refleksje, dziennik, esej, reportaż, powieść lub wywiad z uczestnikiem/uczestnikami tamtych wydarzeń.
3. Prace konkursowe oceniane będą w dwóch kategoriach wiekowych: młodzież do 18 roku życia i dorośli.
4. Każdy z uczestników może zgłosić do konkursu tylko jeden utwór literacki w maszynopisie lub czytelnym rękopisie. Mile widziane dołączenie pracy w formie elektronicznej (dyskietka, CD-rom).
5. Utwory zgłoszone do konkursu nie mogą być wcześniej publikowane ani nagradzane w innych konkursach.
6. Prosimy o nadsyłanie prac w czterech egzemplarzach opatrzonych pseudonimem identycznym jak na dołączonej do pracy zaklejonej kopercie z danymi autora (imię, nazwisko, kategoria wiekowa, adres, telefon/e-mail).
7. Termin składania prac upływa 30 czerwca 2006 roku (decyduje data stempla pocztowego).
8. Prace przyjmujemy drogą pocztową lub osobiście w siedzibie „Resursy Obywatelskiej".
9. Prace oceniać będzie powołane przez organizatora jury.
10. Najlepsze utwory zostaną nagrodzone i wyróżnione podczas uroczystego rozstrzygnięcia konkursu - 13 grudnia 2006 roku w „Resursie Obywatelskiej".
11. Laureaci konkursu otrzymają odpowiednio wcześniej oficjalne zaproszenia na finał imprezy.
12. Nagrodzone i wyróżnione prace zostaną opublikowane przez wydawnictwo „Resursy Obywatelskiej" w całości lub obszernych fragmentach.
13. Organizator zastrzega sobie prawo do redakcji i dokonania skrótów nadesłanych tekstów w przypadku ich publikacji.
14. Nadesłane prace pozostaną w dyspozycji organizatora i nie będą odsyłane.
15. Nadesłanie pracy na konkurs jest równoznaczne z zaakceptowaniem powyższych punktów regulaminu.

Dołączenie do nadesłanych prac zdjęć lub materiałów archiwalnych będzie mile widziane. W przypadku dużej ilości nadesłanych materiałów zostaną one wykorzystane na wystawie towarzyszącej finałowi imprezy.

Prace prosimy kierować na adres: Ośrodek Kultury i Stuki „Resursa Obywatelska" 26-600 Radom , ul. Malczewskiego 16 z dopiskiem: Konkurs literacki - „Radom 13 grudnia 1981 r."

Wszelkich informacji udzielają koordynatorzy konkursu: mgr Anna Drela, mgr Grażyna Wieczerzyńska i mgr Marcin Kępa (tel. 0483624263).

KRÓTKO Z KRAJU

(cd. ze str. 1)

Prezes NFZ nagradza

czyli „jeszcze jeden Miller dzisiaj nim poranek świta"

Żeby nie było nam tak „dorno i wesoło" to okazało się też , iż blisko 2 mln zł prezes Narodowego Funduszu Zdrowia Jerzy Miller przeznaczył na nagrody i premie dla swoich urzędników, a szczególnie wyróżnił dyrektorów z centrali NFZ.

Miller wydaje nie swoje, ale pieniądze nasze, podatników i nagród jest co najmniej 1 mln 754 tys. 314 zł!

Wojnę NFZ z lekarzami rodzinnymi (i nie tylko) o to, za ile mają leczyć pacjentów obserwowała cała Polska. Urzędnicy NFZ chcieli zmusić Centrum Zdrowia Dziecka, aby odmawiało pomocy ciężko chorym dzieciom. NFZ żądał, aby ten najsłynniejszy szpital dziecięcy w Polsce, zadowolił się tylko

(cd. na str. 3)

Delegacja KK oraz regionów: Ziemia Radomska, Wielkopolska, Płock, Mazowsze u JE Prymasa Polski Józefa Kard. Glempa w trakcie rozmów ws. objęcia przez JE patronatu honorowego nad obchodami Rocznic Czerwcowych w 2006 r. - Warszawa 10.01.2006 r.

KRÓTKO Z KRAJU

(cd. ze str. 2)

połową sumy potrzebnej na ratowanie zdrowia i życia naszych dzieci.

Ale co to obchodzi prezesa Jerzego Millera? Dał premie i nagrody 13 dyrektorom departamentów i biur w centrali NFZ w Warszawie - średnio po 8,9 tys. zł na dyrektora. Łącznie na nagrody i premie dla urzędników w centrali NFZ poszło ponad pół miliona złotych.

- Dyrektorzy zostali wyróżnieni za pracę w 2005 r. oraz za szczególne zaangażowanie w przygotowanie kontraktowania świadczeń medycznych na rok 2006 - mówi Renata Furman, rzeczniczka Funduszu.

Świat się niestety w tym miejscu nie kończy, on się już nawet nie śmieje. A nazwisko Miller zaczyna być w Polsce synonimem czegoś paskudnego. Za jakiś czas w miejsce popularnych epitetów czteroliterowych być może usłyszymy „ty millerze!".

(ppp)

(źródło informacji wykorzystanych: PAP)

Pielgrzymka NSZZ „Solidarność" do Rzymu w I rocznicę śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II – 2 kwietnia 2006 r.

Regionalny Koordynator Pielgrzymki – Jerzy Krzysztof Kaczkowski – informuje, że przygotowywany jest wyjazd związkowców z naszego Regionu do Rzymu. Poniżej prezentujemy optymalną propozycję programową pielgrzymki.

Termin: 31.03.2006 r. – 4.04.2006 r.

Trasa: Radom - Lido di Jesolo – Wenecja – Rzym – Asyż – Radom

Cena: 600 zł

Świadczenia:
- przejazd autokarem
- opłaty drogowe i parkingowe
- 1 nocleg w hotelu w okolicach Rzymu
- 1 nocleg w Lido di Jesolo
- wyżywienie: 2 śniadania, 2 obiadokolacje
- ubezpieczenie NNW i KL „Warta"
- opieka pilota
- podatek VAT

W programie zwiedzanie:

Wenecja – Pl. Św. Marka, Pałac Dożów, most Rialto,

Rzym - Bazylika św. Piotra, Bazylika św. Jana na Lateranie, Bazylika Św. Marii Maggiore, Colloseum, Kapitol, Forum Romanum, Plac Wenecki, fontanna di Trevi, Muzeum Watykańskie, modlitwa przy grobie Jana Pawła II.

Bilety wstępu do zwiedzanych obiektów we własnym zakresie – ok. 25 EUR /os. Napoje do obiadokolacji płatne dodatkowo.

Chętni proszeni są o kontakt z koordynatorem pielgrzymki J.K. Kaczkowskim, który będzie dyżurował w siedzibie ZR w poniedziałki w godz. 10.30-12.00 oraz środy 14.00-16.00 i w trakcie tych dyżurów dokonywał zapisów. Telefony do koordynatora: 0602304911 lub 048362-38-04.

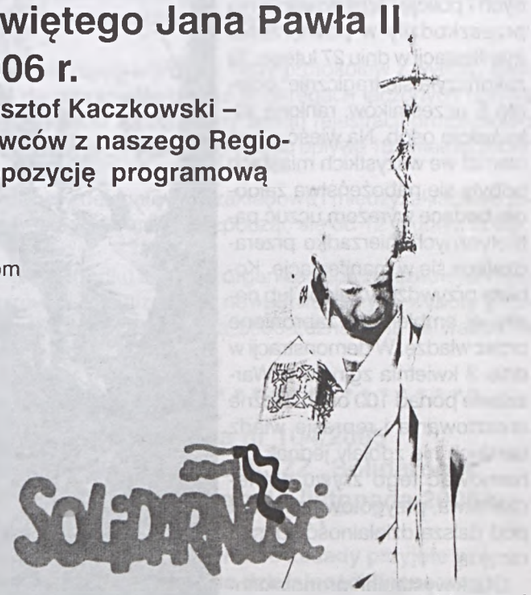

Chętni do udziału w pielgrzymce muszą zadeklarować się do 20.01.2006 r.

Warunkiem wpisu na listę uczestników jest dokonanie wpłat w ratach:

II rata do 15.02.2006 r. – 200 zł

III rata do 15.03.2006 r. – 200 zł

Spotkanie organizacyjne uczestników pielgrzymki z koordynatorem i przedstawicielem biura turystycznego TUKAN, w trakcie którego otrzymają materiały informacyjne oraz zostaną poinformowani o szczegółach wyjazdu, odbędzie się 31.01.2006 r. (informacje na ten temat u koordynatora J.K.Kaczkowskiego).

Koordynator Pielgrzymki
Jerzy Krzysztof Kaczkowski

Powstanie Styczniowe na Ziemi Radomskej

Powstanie Styczniowe na Ziemi Radomskiej skrócona historia

Po ponad dwudziestu latach od upadku Powstania Listopadowego znów zaczął odradzać się ruch konspiracyjny na ziemiach polskich. Jego centrum stanowiło Królestwo Polskie. Złożyło się na to kilka przyczyn m.in.: osłabienie Rosji po jej klęsce w wojnie krymskiej, wieści o walce Włochów o zjednoczenie i brak rozwiązania problemu uwłaszczenia chłopów.

Młodzież polska dała wyraz swej postawie organizując manifestacje narodowe z okazji pogrzebu Zygmunta Krasińskiego (1859), generałowej Sowińskiej (1860), trzydziestej rocznicy powstania listopadowego. Szczególnie ta ostatnia okazja odbiła się szerokim echem w całym Królestwie Polskim. Zorganizowano pochód w rocznicę bitwy pod Grochowem (25 lutego 1861r.), który został rozpędzony przez żandarmów konnych i policję. Aresztowania nie przeszkodziły w powtórzeniu manifestacji w dniu 27 lutego. Ta zakończyła się tragicznie: poległo 5 uczestników, raniono kilkanaście osób. Na wieść o tym niemal we wszystkich miastach odbyły się nabożeństwa żałobne, będące wyrazem uczuć patriotycznych, nierzadko przeradzające się w manifestacje. Kobiety przywdziały żałobę lub nosiły jej emblematy, zabronione przez władzę. W demonstracji w dniu 8 kwietnia zginęło w Warszawie ponad 100 osób. Liczne aresztowania i represje władz carskich nie zdołały jednak zahamować tego zrywu społeczeństwa, przygotowując grunt pod dalszą działalność konspiracyjną.

Obok wystąpień propolskich, wiosną 1861 roku na wieść o reformie uwłaszczeniowej w Rosji, wzmógł się opór chłopów w Królestwie Polskim. Dziesiątki tysięcy włościan odmawiały wykonywania pańszczyzny.

Biali i czerwoni

Ruch o charakterze radykalnie niepodległościowym, którego uczestników coraz powszechniej nazywano „czerwonymi" z trudem torował sobie drogę. W czasie manifestacji zginęło wielu członków kółek konspiracyjnych, szeregi ich osłabiły liczne aresztowania. Brak było organizacji nadrzędnej jednoczącej konspiratorów, którzy w tej sytuacji byli słabi. W dniu 17 października 1861 roku powstał tzw. Komitet Ruchu na czele z Apollo Nałęcz – Korzeniowskim i Ignacym Chmieleńskim.

W odpowiedzi na powstanie demokratycznego stronnictwa „czerwonych" koła polityczne ziemiaństwa i burżuazji w końcu 1861 roku utworzyły tajną organizację „białych". Ta patriotyczno – konserwatywna grupa, pod przewodnictwem Leopolda Kronenberga, zakładała przede wszystkim uzyskanie coraz nowych koncesji od zaborcy, miała nadzieję na odzyskanie niepodległości dzięki życzliwości mocarstw zachodnich i z niechęcią odnosiła się do zamierzeń powstańczych „czerwonych". Poważne różnice w poglądach tych stronnictw i prywatne konflikty miedzy członkami kierownictwa obu grup nie pozwoliły na ich współdziałanie.

Spiskowy Radom

Znajdujący się w ówczesnym województwie Sandomierskim Radom również był terenem spisków patriotycznych. Podobnie ja w innych miastach Królestwa Polskiego, rusyfikowana młodzież gimnazjalna samorzutnie dążyła do poznania historii Polski. Organizowane nielegalnie i z narażeniem życia stowarzyszenia, najczęściej kilkunastoosobowe grupki młodzieży, spotykały się zazwyczaj w prywatnych mieszkaniach. Później na zebraniach i zajęciach głównym zadaniem stało się wyrobienie sił fizycznych poprzez gimnastykę, musztrę, fechtunek.

Na podatny grunt trafił więc delegat zawiązanego tam Komitetu Miejskiego stronnictwa „Ruchu". Dnia 29 listopada 1860 roku zwołał on w refektarzu klasztoru OO. Bernardynów w Radomiu zebranie wszystkich żądnych czynu patriotów. Następstwem było utworzenie pierwszej organizacji dziesiątkowej. Trzydziestu wybranych – najdzielniejszych i najenergiczniejszych – zostało zaprzysiężonych jako dziesiętnicy. Obowiązkiem każdego z nich stało się zwerbowanie dziesięciu ludzi. W ten sposób organizacja „czerwonych" zaczęła szybko pokrywać Radom. Zwłaszcza gimnazjaliści jako agitatorzy osiągnęli dobre wyniki. Zwerbowano znaczną ilość młodzieży rzemieślniczej. Młodzi czeladnicy i terminatorzy z natchnionych patriotyzmem przemówień dowiadywali się że mają swoją ojczyznę, która ich potrzebuje. [...]

Pod koniec 1862 r. zdawano sobie już sprawę z nieuchronności wybuchu powstania. W połowie grudnia Komitet Centralny przygotowując plany walki pomyślał o dowódcach. Polska miała być podzielona na pięć okręgów wojennych, w

(cd. na str. 7)

wybory związkowe

Uchwała nr 100/2005 Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska z 18.10.2005 r.

W celu zorganizowania wyborów statutowych władz Związku w regionie Ziemia Radomska na kadencję 2006-2010 Zarząd Regionu powołuje Regionalną Komisję Wyborczą w składzie:

1. Zbigniew Dziubasik - przewodniczący RKW
2. Jerzy Krzysztof Kaczkowski
3. Krzysztof Kośla
4. Marek Małysa
5. Jadwiga Poźniak
6. Marek Siedlecki
7. Jan Skowroński
8. Czesław Stefański
9. Andrzej Towarnicki
10. Wiesław Wabik

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała nr 103 /2005 Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska z 15 listopada 2005 r.

Zarząd Regionu na podstawie Ordynacji Wyborczej NSZZ „Solidarność postanawia uchwalić obowiązujące na kadencję 2006-2010 zasady wyborów delegatów na Walne Zebranie Delegatów Regionu w sposób następujący:

1. Liczba delegatów na WZDR jest zmienna. Liczbę delegatów uprawnionych do udziału w kolejnym zwołanym WZDR w kadencji 2006-2010 ustala Regionalna Komisja Wyborcza przed jego zwołaniem.

2. Delegaci wybierani są proporcjonalnie do liczby członków organizacji związkowych uprawnionych, tworzących okręgi wyborcze.

3. Minimalną wielkość okręgu wyborczego ustala się na 41 członków związku. Liczbę członków związku przypadających na 1 mandat delegata ustala się na 80.

4. Szczegółowe proporcje (klucz wyborczy) wg którego wybierani są delegaci na WZDRokreśla się następująco:

41-80 członków związku - 1 mandat delegata
81-160 członków związku -2 mandaty
161-240 członków związku -3 mandaty
241-320 członków związku -4 mandaty
321-400 członków związku -5 mandatów
401-480 członków związku -6 mandatów
481-560 członków związku -7 mandatów
561-640 członków związku - 8 mandatów
i dalej na każde rozpoczęte 80 członków związku -1 delegat.

5. Organizacje związkowe stanowiące naturalny okręg - liczące 41 i więcej członków związku - nie mogą łączyć się w celu dokonania wyboru delegatów przez elektorów.

6. Organizacje związkowe, które nie stanowią naturalnego okręgu - liczące mniej niż 41 członków związku - wybierają elektorów z zachowaniem proporcji : 1 elektor na 5 członków-związku wg następującego klucza liczbowego:

do 10 członków związku - 2 elektorów
11-15 członków związku - 3 elektorów
16-20 członków związku - 4 elektorów
21-30 członków związku - 5 elektorów
31-35 członków związku - 6 elektorów
36-40 członków związku - 7 elektorów

7. Organizacje związkowe liczące mniej niż 41 członków powinny w drodze porozumienia samodzielnie utworzyć okręgi łączone z uwzględnieniem poniższych zasad:

a) w wyniku porozumienia powinien powstać okręg łączony liczący nie mniej niż 41 członków związku.

b) jeżeli w wyniku porozumienia dwóch organizacji powstanie okręg liczący co najmniej 41 członków związku , nie jest dopuszczalne, by do tego okręgu przystępowały dalsze organizacje.

c) okręgi powinny w miarę możliwości tworzyć organizacje tej samej lub podobnej branży.

d) okręg powinny tworzyć w miarę możliwości organizacje z tego samego terenu.

e) porozumienie organizacji związkowych o utworzeniu okręgu łączonego zostaje zgłoszone do RKW do dnia 16 lutego 2006r. Po tym terminie RKW utworzy okręgi łączone w pozostałych organizacjach związkowych.

8. Termin rejestracji przez RKW protokołów z wyboru elektorów na zebrania wyborcze w okręgach łączonych upływa 20 marca 2006r a ostateczny termin rejestracji protokołów z wyboru delegatów na WZD Regionu upływa 15 kwietnia 2006r.

9. Wybory delegatów na zakładowe i międzyzakładowe zebrania delegatów mogą rozpocząć się od 12 grudnia 2005r.

10.W przypadku zmian w organizacjach związkowych oraz wyborów w organizacjach nowoutworzonych wybory przeprowadzone po 12 grudnia 2006 r.uznaje się za ważne na kadencję 2006-2010.

Uchwała nr 104/2005 Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska z 15 listopada 2005 r.

Zarząd Regionu w oparciu o zasady przyjęte w Uchwale nr 5 w sprawie działalności finansowej Związku oraz Uchwale nr 6 w sprawie weryfikacji liczby delegatów postanawia, że w przypadku wątpliwości co do prawidłowego przekazywania składki z komisji zakładowej (międzyzakładowej) do Zarządu Regionu stosuje się następującą procedurę postępowania:

1. Suma składki z organizacji związkowej do Zarządu Regionu przychodząca w danym miesiącu musi być większa od kwoty wyliczonej następująco: 70% średniego miesięcznego wynagrodzenia brutto do celów podatkowych w zakładzie pracy z miesiąca poprzedzającego wpłatę do Zarządu

(cd. na str. 4)

wybory związkowe

(cd. ze str. 3)

Regionu pomnożone przez 0,0035 i pomnożone przez liczbę członków płacących składki.

2. Jeżeli suma składki z organizacji związkowej przekazana do Zarządu Regionu jest mniejsza od kwoty wyliczonej powyżej , to liczba członków organizacji płacących składki jest uznawana do wysokości spełniającej powyższe wyliczenie.

3. Do uzyskanej tak liczby członków organizacji związkowej płacących składki dodaje się liczbę członków zwolnionych z płacenia składki na podstawie uchwały finansowej Związku. W ten sposób ustala się liczbę członków w organizacji związkowej.

4. Liczba członków zwolnionych z płacenia składek musi być wylegitymowana ankietą informacyjną Zarządu Regionu, wypełni oną przez Komisję Zakładową (międzyzakładową) i sumowaną przez Zarząd Regionu oraz zgodną z danymi w rejestrze organizacji związkowych Zarządu Regionu.

5. Dane z ankiet podlegają sprawdzeniu na poziomie organizacji związkowej przez skarbnika i sekretarza Zarządu Regionu.

Odmowa poddania się kontroli w tym zakresie oznacza nie uznanie przez Zarząd Regionu liczby członków struktury organizacyjnej odmawiającej poddania się kontroli we wskazanym przez kontrolującego czasie.

6. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Z PRAC KK Z PRAC KK

KOMUNIKAT

17 stycznia 2006 roku w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność", podczas którego zaopiniowano pakiet siedemnastu projektów rozporządzeń Rady Ministrów oraz Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie zmiany rozporządzeń dotyczących zasad wynagradzania pracowników państwowej sfery budżetowej. Proponowane zmiany polegają na opracowaniu nowych tabel zawierających podwyższone stawki wynagrodzenia zasadniczego. Umożliwią one dokonanie od dnia 01 stycznia 2006 r. podwyżek wynagrodzeń pracowników objętych rozporządzeniami. Przyjmując je do wiadomości prezydium KK przypomniało jednocześnie, że rząd premiera Marka Belki przyjął przy konstrukcji projektu ustawy budżetowej na 2006 r. wzrost wynagrodzeń pracowników państwowej sfery budżetowej tylko na poziomie planowanego wzrostu cen towarów i usług, tj. 1,5 proc. Propozycję tę rząd utrzymał wbrew woli partnerów społecznych w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, zarówno organizacji związków zawodowych (proponowały 5 proc. wzrostu) jak i organizacji pracodawców (proponowały 2,5 proc. wzrostu).

Podczas posiedzenia omówiono bieżącą sytuację w kraju oraz sektorach branżowych związku. Zapoznano się także z informacją o przebiegu konfliktu w fabryce Frito Lay w Grodzisku Mazowieckim oraz zaplanowanej na 18 stycznia pikiecie protestacyjnej przed siedzibą koncernu PepsiCo w Warszawie.

Dariusz Wasielewski
rzecznik prasowy
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność"

• •

KOMUNIKAT

Podczas posiedzenia prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność" w dniu 23 stycznia 2006 roku w Gdańsku zaopiniowano projekt ustawy Ministerstwa Transportu i Budownictwa *o wsparciu finansowym rodzin w nabywaniu własnego mieszkania* zwracając m. in. uwagę, że preferencyjny kredyt na mieszkania własnościowe powinien być dostępny także dla nabywających mieszkanie na rynku wtórnym. Tylko wówczas można będzie liczyć na prawdziwy ruch na rynku mieszkań i optymalizację zasiedlenia istniejących mieszkań, a większość środków i tak trafi na rynek nowych mieszkań, ponieważ zbywający mieszkania czynią to po to, by nabyć lokal o lepszym standardzie.

Prezydium KK negatywnie oceniło projekt zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji *ws. określenia stanowisk służbowych w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej* stwierdzając, iż zasadniczo nie zmienia on struktury kwalifikacyjnej stanowisk oraz nie określa ich charakteru. Przedstawione tabele kwalifikacyjne mają istotną wadę polegającą na „wymieszaniu" lub nie rozróżnianiu stanowisk *stricte* służbowych (funkcjonariuszy), stanowisk dających się zakwalifikować wymiennie (funkcjonariusz / pracownik cywilny) oraz stanowisk cywilnych. Tak nieprecyzyjne zapisy będą powodować dalsze wykorzystywanie etatów funkcjonariuszy do prac w szeroko rozumianej administracji, zamiast w służbie liniowej. Jednocześnie przypomniano, że powstaje projekt rozporządzenia MSWiA w sprawie organizacji komend wojewódzkich i powiatowych (miejskich) PSP, co utrudnia ocenę projektu „kwalifikacyjnego" – nie dając szansy porównania, czy odnosi się on do nowych wymagań strukturalno-organizacyjnych, czy też nie.

Dariusz Wasielewski
rzecznik prasowy
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność"

• •

KOMUNIKAT

24-25 stycznia 2006 roku obradowała w Gdańsku Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność". Członkowie Komisji Krajowej spotkali się z prezesem Instytutu Pamięci Narodowej Januszem Kurtyką. Podjęto także decyzję o organizacji XX Krajowego Zjazdu Delegatów w Szczecinie. Na koniec dyskutowano o najważniejszych zadaniach związku na koniec mijającej kadencji.

Prezes Janusz Kurtyka pytany o skalę inwigilacji związku w latach 1980-1989 stwierdził, że pełna odpowiedź na ten temat nie jest dzisiaj możliwa. Przybliżyć można jedynie okres tzw. karnawału „Solidarności", czyli od sierpnia 1980 do grudnia 1981 roku. W grudniu 1980 roku służby bezpieczeństwa miały założonych ponad 100 spraw obiektowych (obejmują-

(cd. na str. 9)

Powstanie Styczniowe na Ziemi Radomskej

(cd. ze str. 4)

każdym władzę mieli sprawować niezależni od siebie wodzowie. Na lewym brzegu Wisły (w rejonie tym znajdował się m.in. Radom) dowództwo otrzymał profesor szkoły w Cuneo – Marian Langiewicz.

Branka

Spodziewana branka nadeszła. W nocy z 15 na 16 stycznia 1863 roku wojsko i policja niespodziewanie dokonało poboru w Warszawie, odprowadzając ponad 1500 młodych mężczyzn do Cytadeli. Komitet Centralny na niedzielę 18 stycznia zwołał walną naradę w sprawie przyspieszenia wybuchu. Ustalono termin powstania na czwartek, 22 stycznia, aby uprzedzić brankę na prowincji wyznaczoną na niedzielę. Równocześnie powzięto inne doniosłe uchwały. Komitet miał przekształcić się w Tymczasowy Rząd Narodowy, który ujawni się natychmiast po zdobyciu któregoś z większych miast Królestwa. Wstępem do powstania miały być dokumenty rozwiązujące bolączkę ówczesnej Polski – sprawę włościańską. Przez to posunięcie – zgodnie z dawnym programem – spodziewano się pociągnąć do walki masy chłopskie.

Naczelne dowództwo nad siłami zbrojnymi powstania powierzono generałowi Mierosławskiemu. Do wszystkich organizacji na terenie Królestwa wysłane zostały rozkazy uderzenia na rosyjskie garnizony w nocy z 22 na 23 stycznia. Zadania militarne, które stały przed powstańcami przerastały ich możliwości. Przeciwko blisko 100 tys. armii rosyjskiej znajdującej się w Królestwie, stanęło w pierwszej chwili niespełna 6 tysięcy ludzi, których uzbrojenie stanowiło 600 strzelb myśliwskich, kosy, drągi, piki. W 33 miejscach, rozrzuconych po całym Królestwie, powstańcy zaatakowali jednak w tę styczniową noc garnizony rosyjskie. Kilka z nich znajdowało się na ziemiach radomskich.

W województwie sandomierskim wojska powstańcze zajęły Suchedniów, Iłżę, Ostrowiec, ogłaszając wszędzie Rząd Narodowy, wojnę z Rosją i uwłaszczenie chłopów. Skonfiskowały kasę Zarządu Górniczego w Suchedniowie, uderzyły na garnizony rosyjskie w Szydłowcu i Jedlni. Na Szydłowiec uderzył osobiście Langiewicz, mając do pomocy byłego kapitana wojsk rosyjskich – Jasińskiego. Uderzywszy na ostrzeżonych o napadzie żołnierzy rosyjskich – powstańcy wyparli ich z miasta, zdobywając nieco broni i amunicji. Rano jednak żołnierze carscy odebrali miasteczko i zemścili się na mieszkańcach, których kilkudziesięciu zabito, a kilkudziesięciu innych aresztowano podając ich za jeńców wojennych. Powstańcy stracili pięciu poległych i dwóch wziętych do niewoli, wśród których był ranny dowódca Jasiński.

W Jedlni natomiast, gdzie napad prowadził wraz z Dionizym Czachowskim dawny emigrant i oficer Narcyz Figietti (uczestnik powstania węgierskiego 1849 roku, następnie emigrant. Na wieść o wybuchu powstania powrócił do kraju), wszystko udało się znakomicie. Rota saperów zakwaterowana we wsi została osaczona i rozbrojona niemal bez wystrzału. Gdy zaś garść żołnierzy z dowódcą roty próbowała stawić opór, przypłaciła to znacznymi ofiarami: dziewięciu poległo, jedenastu padło rannych pod ciosami kos powstańców. Broń, amunicja, kożuszki i spora ilość przyborów wojskowych wpadła w ich ręce. Po dokonaniu napadów wszystkie oddziały sandomierskie pomaszerowały w kierunku Wąchocka, gdzie Langiewicz oznaczył punkt zborny dla sił zbrojnych województwa. Jego wojska stale zasilane były ochotnikami, m.in. uczniami radomskiego gimnazjum.

W dniu 31 stycznia zameldowano w Wąchocku Langiewiczowi trzech uczniów radomskiego gimnazjum, z których jeden, siedemnastoletni Walery Przyborowski, doręczył mu depeszę od naczelnika miasta. Ostrzegano w niej, że z Radomia wyrusza przeciw wąchockiemu obozowi silna wyprawa pod wodzą generała Marka. W tym samym czasie druga kolumna wojsk carskich, pod komendą majora

Powstanie Styczniowe na Ziemi Radomskej

(cd. ze str. 7)

Bentkowskiego, wyruszyła z Kielc. Po kilku potyczkach (m.in. pod Błotem nad Łosienią, w lasach pod Bzinem) do Wąchocka przybył również z Jedlni oddział Czachowskiego oraz grupa Dawidowicza. Połączone wojska Langiewicza cofnęły się w Góry Świętokrzyskie, stoczywszy uprzednio potyczkę pod Wąchockiem. Wojsko rosyjskie mszcząc się za pomoc powstańcom spaliło Wąchock, Bzin i Suchedniów, następnie wróciło do Radomia i Kielc. [...]

„Krwawy Starzec" Czachowski

Po upadku dyktatury Langiewicza (marzec 1863) postanowiono mianować naczelnikiem sił zbrojnych województwa sandomierskiego Dionizego Czachowskiego. Nominacja na to stanowisko oraz stopień pułkownika otrzymał 8 kwietnia. Sukcesy w potyczkach odniesione od pierwszego dnia powstania sprawiły, że w całym województwie zaczął się popularyzować nadany mu pseudonim – „polski król". On sam nie dbał o tytuły ani zaszczyty, wymagał natomiast od swych żołnierzy bezwzględnego posłuszeństwa i odwagi. Żołnierze i oficerowie w oddziale nazywali go nie naczelnikiem czy pułkownikiem lecz po prostu ojcem. Wrogowie nadali mu – za jego bezwzględność – miano „Krwawy Starzec". Szczególnie był on znienawidzony przez władze carskie właśnie w Radomiu. W kwietniu 1863 roku przebywał Czachowski w Grabowcu koło Iłży. Dowiedziawszy się o represjach żołnierzy carskich na ludności cywilnej po opuszczeniu przez niego tego miasta, opracował wspólnie z szefem sztabu Eminowiczem pismo skierowane do generała Uszakowa rezydującego w Radomiu. Pisał: „Szanowny kolego! Gdy wojsko polskie opuściło Grabowiec, zajęło go wojsko moskiewskie i dopuściło się tam morderstw, zabiwszy kilku bezbronnych mieszkańców i poraniwszy zgrzybiałego proboszcza. Otóż według Pisma Świętego ząb za ząb, oko za oko. Od tej chwili oznajmiam ci pod słowem honoru, że każdego żołnierza carskiego, który się dostanie w moją niewolę, bez pardonu wieszać będę!!. Podpisano: Czachowski i Eminowicz". Uszakow po otrzymaniu listu wpadł w furię i natychmiast rozkazał odszukać jego autorów. Tymczasem Czachowski spełniał swoją obietnicę. Tak było w bitwie pod Stefankowem, gdzie mimo przewagi liczebnej wojsk carskich zdobyto trzy furgony z kilkoma tysiącami ładunków, 54 karabiny, a przy jedenastu jeńcach znaleziono11 tysięcy złotych. Czachowski odniósł także zwycięstwo w bitwie pod Jeziorkami, Rzeczniowem (5 maja), surowo tłumił ujawniający się w kilku powiatach (m.in. opoczyńskim i koneckim) ruch chłopski przeciw powstaniu, następnie szczęśliwie walczył pod Bukownem, Rusinowem i Niekłaniem w początkach czerwca. 11 czerwca stoczył ostatnią w tej kampanii bitwę w lasach Siekierzyńskich.

W tym samym czasie w Warszawie powierzono władzę dyktatorską Romualdowi Trauguttowi, dawnemu oficerowi wojsk carskich, związanemu ze stronnictwem „białych". Stało się to 17 września 1863 roku. Kontynuował on powstanie zgodnie z wcześniejszą polityką „czerwonych". Z jego inicjatywy i nominacji naczelnikiem sił zbrojnych województwa krakowskiego i sandomierskiego został hrabia Józef Hauke – Bosak. Połączone przez niego oddziały obu województw liczyły 1200 osób. Na czele poszczególnych oddziałów stały dobrzy i odważni dowódcy – Zygmunt Chmieleński, Jan Rudowski, Karol „Rębajło" Kalita.

W dniu 6 listopada zginął pod Wierzchowiskami Dionizy Czachowski.

(dokończenie w kolejnym numerze „Biuletynu") **(ppp)**

KSIĄŻKA DLA „SOLIDARNOŚCI"

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska informuje, że można zgłaszać w sekretariacie ZR chęć nabycia książki „Praca, godność i solidarność w nauczaniu Jana Pawła II. Spotkania z „Solidarnością". Informacja od wydawcy poniżej.

Szanowni Państwo

Pomorski Instytut Demokratyczny przy współpracy NSZZ „Solidarność" wydaje książkę „Praca, godność i solidarność w nauczaniu Jana Pawła II. Spotkania z „Solidarnością". Przewidywany termin wydania to połowa lutego br.

W książce chcemy przedstawić zapis wystąpień Jana Pawła II skierowanych do ludzi pracy i dotyczących spraw społecznych – przede wszystkim zapis kolejnych spotkań Jana Pawła II z „Solidarnością" – od stycznia 1981 roku poczynając, poprzez wystąpienia w okresie stanu wojennego, homilie do ludzi pracy na gdańskiej Zaspie, spotkania z wielotysięcznymi delegacjami „S" w 1996 i 2003 roku oraz spotkania z ludźmi pracy w Roku Jubileuszowym podczas Mszy Św. w Tor Vergata pod Rzymem. Chcemy, aby te wystąpienia były autoryzowane przez Liberia Editrice Vaticana i ilustrowane zdjęciami Arturo Mari – papieskiego fotografa.

Książka będzie również zapisem debaty, która odbyła się 24 sierpnia 2005 roku w Gdańskiej Stoczni Remontowej w ramach III Międzynarodowego Festiwalu „Godność i Praca". W debacie uczestniczyli m.in. abp Tadeusz Gocłowski, przewodniczący Janusz Śniadek, Maciej Grabowski – wiceprezes Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową, Piotr Soyka – prezes Gdańskiej Stoczni Remontowej, rektorzy wyższych uczelni i in. Trzecia część książki będzie poświęcona konkursowemu przeglądowi filmów o pracy z całego świata, który odbył się w ramach III edycji Festiwalu „Godność i Praca".

Wydaniem tej pozycji chcemy kontynuować publiczną debatę nad godnością pracy we współczesnym świecie prowadzoną przez Pomorski Instytut Demokratyczny wspólnie z „Solidarnością" od kilku lat. Chcemy jednak także spopularyzować jedno z największych przesłań pontyfikatu wielkiego Papieża-Polaka – o potrzebie globalnej solidarności i godności człowieka. Sądzimy, że to przesłanie realizowane było m.in. właśnie podczas spotkań z naszym Związkiem, dlatego właśnie warto sobie te słowa przypomnieć, przed zbliżającą się pielgrzymką „Solidarności" do Grobu Jana Pawła II.

Mamy nadzieję, że książka ta spotka się z zainteresowaniem środowisk związkowych. Chcemy, aby związkowcy mieli możliwość jej zamówienia w promocyjnej cenie, która na dziś wynosi około 15-17 zł/egz. Wydanie jest planowane na połowę lutego, jednak jakiekolwiek wcześniejsze deklaracje zamówienia pozwolą precyzyjniej określić nakład i – co za tym idzie – zoptymalizować cenę.

Format – B5

Okładka – twarda albumowa - pełen kolor

Liczba egzemplarzy pierwszego wydania – 1000 – 2000 egz. (wstępnie)

Z poważaniem
Jacek Rybicki

Z PRAC KK

(cd. ze str. 6)

cych konkretne osoby, grupy osób lub całe struktury) związanych z „Solidarnością". W tym samym czasie we wszystkich strukturach związku, począwszy od poziomu komisji zakładowych, miały około 350 „figurantów". Natomiast na początku 1981 roku funkcjonowało w „Solidarności" już 1500 tajnych współpracowników. W tym 5 członków Komisji Krajowej oraz 12 mających nieregularny dostęp do jej posiedzeń. Na pytanie o możliwe ujawnienie dzisiaj wszystkich tych współpracowników Janusz Kurtyka odpowiedział, że Instytut Pamięci Narodowej nie jest instytucją lustracyjną. Tak więc, związek czy inne organizacje nie może zwracać się do IPN z zapytaniem o agenturę. Nie ma takiego mechanizmu prawnego. Pozostają wyłącznie zapytania indywidualne i jedyną ścieżką jest działalność założonych przez te osoby stowarzyszeń osób pokrzywdzonych ujawniających agentów w oparciu o noty IPN – tak, jak to miało miejsce w Rzeszowie czy Małopolsce.

Podczas posiedzenia Komisja Krajowa zdecydowała, że XX Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" odbędzie się 28-30 września tego roku w Szczecinie. Na organizatora zjazdu powołano Mieczysława Jurka, przewodniczącego Zarządu Regionu Pomorze Zachodnie. Przypomnijmy, że z uwagi na kończącą się kadencję będzie to zjazd sprawozdawczo-wyborczy.

Komisja Krajowa przegłosowała też uchwały dotyczące: zasad wyborów delegatów na KZD na najbliższą kadencję; regulaminu działania komisji wyborczych; członkostwa i jego kontynuacji oraz zawieszenia.

Skarbnik KK Stefan Kubowicz omówił założenia do budżetu Komisji Krajowej na 2006 rok. Natomiast przewodniczący Rady Krajowego Funduszu Strajkowego Józef Mozolewski przedstawił informację o finansach Funduszu za rok 2005.

Podjęto także uchwałę upoważniającą rady krajowych sekretariatów branżowych do reprezentowania związku w zakresie problematyki związanej z funkcjonowaniem danej branży wobec władz państwowych.

Obrady Komisji Krajowej zakończyła dyskusja o sytuacji w kraju i problemach stojących przed związkiem w najbliższych miesiącach. Najistotniejsze kwestie to sprawa emerytur pomostowych oraz propozycja zawarcia nowej umowy społecznej. Przewodniczący Janusz Śniadek poinformował, że eksperci „Solidarności" opracowują projekt ustawy

o emeryturach pomostowych. Jeśli zaś chodzi o nową umowę społeczną, członkowie KK zgodnie uznali, że stronami ją zawierającymi muszą być pracodawcy, związki zawodowe i stabilny rząd. Patronat nad umową winien sprawować prezydent RP. Tylko tak wypracowana umowa ma szansę na akceptację społeczną i jej realizację.

Dariusz Wasielewski
rzecznik prasowy
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność"

• •

UCHWAŁA KK nr 5/06
ws. wyborów delegatów na KZD na kadencję 2006 – 2010

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność" postanawia, że:

podstawą do ustalenia liczby delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów przypadającej danemu regionowi w kadencji 2006 – 2010 będzie liczba (średnia arytmetyczna) członków Związku w regionie wyliczona na podstawie liczb członków Związku w latach 2002, 2003, 2004 i 2005 podanych przez zarząd regionu zgodnie z postanowieniami uchwały KK nr 10/2000.

Weryfikacja deklarowanej liczby członków Związku w regionie, o której mowa w pkt. 1 odbędzie się zgodnie z postanowieniami uchwały nr 6 XIX KZD.

Jeden mandat delegata na Krajowy Zjazd Delegatów kadencji 2006 – 2010 przypada na każde pełne 2.300 członków Związku w regionie. Do tak wyliczonej liczby delegatów przypadających poszczególnym regionom nie wlicza się mandatów delegatów na KZD przypadających przewodniczącym zarządów regionów, rad krajowych sekretariatów branżowych i Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów.

Walne zebrania delegatów regionu muszą przy dokonywaniu wyboru delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów określić kolejność miejsc mandatowych tak, by można było – w razie potrzeby – zweryfikować według wymienionych wyżej kryteriów liczbę delegatów przypadającą regionowi.

Wszelkie zobowiązania składkowe wobec Komisji Krajowej i Krajowego Funduszu Strajkowego za lata 2002 – 2005 muszą być wpłacone najpóźniej do 15 marca. Po upływie tego terminu zostaną obliczone – w sposób określony w uchwale nr 6 XIX KZD – kwoty stanowiące podstawę do weryfikacji liczby delegatów na KZD przypadającej poszczególnym regionom.

Tracą moc uchwały KK nr: 583/97, 609/98, 78/02 oraz 87/02.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

NA ŁBIE POSTAWIONE

Między złodziejami a barbarzyńcami

Piotr Lisiewicz

Skoro złodzieje ściemniają, to pozostają barbarzyńcy – takie perspektywy koalicji ma w Sejmie Prawo i Sprawiedliwość, jeśli nawiązać do przydomków, jakimi obdarzali się niegdyś wzajemnie Jan Rokita z Andrzejem Lepperem. Jest jeszcze trzecie rozwiązanie i to ono wydaje się najbardziej prawdopodobne – nowe wybory.

Popularność rządu Kazimierza Marcinkiewicza, osłabienie Platformy Obywatelskiej po wejściu do rządu Zyty Gilowskiej, plany powołania Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a przy tym perspektywa nowych wyborów wygranych zdecydowanie przez PiS – to powody zmasowanego ataku opozycji na tę partię w ubiegłym tygodniu. Teraz PiS ma do wyboru – albo doprowadzić do nowych wyborów, albo do rządu IV RP wpuścić siły III RP – partie, które swoimi partykularnymi interesami zepsują jego wizerunek.

Lepperyzacja czy zeschetynienie

Czy współpraca PiS z Samoobroną, której posłowie mają liczne sprawy sądowe, ma coś wspólnego z prawem i sprawiedliwością?[...] Rzeczywiście, niewiele. A współpraca z innymi partiami? Z PO (przyjmując hipotetycznie, że chciałaby koalicji), której głównym rozgrywającym jest twórca patologicznego układu wrocławskiego, Grzegorz Schetyna? A może z Ligą Polskich Rodzin, zamieszaną w aferę Wielkopolskiego Banku Rolniczego? Albo z Polskim Stronnictwem Ludowym, znanym ze słynnej afery trójkąta Buchacza? O SLD nie wspominając.

Pole manewru dla PiS, jeśli partia ta poważnie traktuje swój program zmian, w obecnym Sejmie jest niewielkie. Pozostają więc nowe wybory. Ale ich perspektywa wzbudziła panikę wśród partii opozycyjnych, którym grozi wówczas odejście w polityczny niebyt. Przeanalizujmy możliwości, jakie miał i ma PiS.

Pocałunki śmierci od Tuska

PO, która miała być naturalnym koalicjantem PiS, jest dla partii Jarosława Kaczyńskiego w obecnym Sejmie najniebezpieczniejszym wrogiem. Po przegranych wyborach PO postanowiła, że koalicji z PiS nie będzie, bo nie chce realizować planów tej partii zmierzających do rozbicia rządzących Polską patologicznych układów. Było to o tyle naturalne, że piątka najważniejszych liderów PO – Schetyna, Tusk, Drzewiecki, Komorowski i Rokita (kolejność nieprzypadkowa) – wywodzi się z Unii Wolności, partii odpowiedzialnej za powstanie patologii. Uderzając w układy, niszczyliby w dużym stopniu własne zaplecze

PO koalicji niezmiennie nie chce, ale jednocześnie stosuje wobec PiS taktykę „pocałunków śmierci". Większość wyborców obu ugrupowań chce koalicji PiS i PO. Dlatego ta z partii, którą wyborcy uznają za winną tego, że koalicja nie powstała, straci – kalkuluje PO. Składa więc PiS kolejne propozycje współpracy tylko po to, by stworzyć przewrotnie wrażenie, że to ona koalicji chce.

Gdy do rządu Marcinkiewicza weszła Zyta Gilowska, PO znalazła się w defensywie. Dlatego była zainteresowana w sprowokowaniu awantury, która pchnie PiS do współpracy z Samoobroną. Po to, by jej elektorat nie uciekł za Zytą Gilowską do PiS.

Najbardziej kuriozalna jest w tym wszystkim rola Jana Rokity, skłóconego z Tuskiem i Schetyną zwolennika koalicji z PiS. Przewyższający kolegów inteligencją i elokwencją, Rokita ogrywany jest przez prymitywniejszych działaczy jak dziecko. Swoim autorytetem nie tylko legitymizuje ataki na PiS, ale także podcina własne korzenie.

Cel gry PO jest jeden – osłabianie PiS i wcześniejsze wybory. Ale nie teraz, tylko za rok, gdy popularność rządu Marcinkiewicza spadnie.

[...] Gdy chodzi o Samoobronę, to dogadywanie się PiS z tym ugrupowaniem ma tylko jedną zaletę. Partia Leppera chce długofalowej i spokojnej współpracy, by wyjść z izolacji i zostać uznaną za jedną z poważnych polskich partii. To dla niej priorytet i dlatego nie będzie zgłaszać zbyt wielkich żądań, gdy chodzi o stołki. Nie będzie chciała też wpływać na służby specjalne czy politykę zagraniczną, wiedząc, że to niemożliwe. Dalej są już same tragiczne minusy – rosyjskie, białoruskie i chińskie kontakty partii Leppera, nasycenie jej koszmarnymi postaciami ze służb specjalnych, moczarowskiego skrzydła PZPR, liczne kryminalne sprawy itp. [...]

Złoto dezerterów

Powołanie koalicji bez Samoobrony możliwe byłoby jedynie w przypadku dezercji kilkudziesięciu posłów z PO. [...] rośnie też szansa, że podobna rozłamowa grupa ucieknie z apodyktycznie zarządzanej przez Giertycha LPR. Ale po ostatnich wydarzeniach taki scenariusz to bardziej wróżenie z fusów, niż oparty na konkretach polityczny plan.

W tej sytuacji dla PiS najlepsze byłyby szybkie przedterminowe wybory, w których szanse partii Jarosława Kaczyńskiego na samodzielne rządy lub chociaż zwiększenie stanu posiadania rosną. Problemem jest jednak to, że PiS musiałby doprowadzić do nich w taki sposób, by nie zepsuć swego wizerunku.

[...] PO zdaje sobie sprawę, że „lewy czerwcowy" od „lewego styczniowego" różni to, że w pałacu prezydenckim nie zasiada Wałęsa z Wachowskim, a Lech Kaczyński. To prezydent i premier pozostają osobami, które mogą powiedzieć opozycji „źle się bawicie" i zaapelować do społeczeństwa o wsparcie w wyborach zmian, które zapoczątkował rząd Marcinkiewicza.

(Gazeta Polska 3 (652) przedruk za zgodą redakcji „GP". Skróty „B")

NUMER 634 ZAMKNIĘTO 26.01.2006 r.

634 BIULETYN INFORMACYJNY 634

NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska
Radom 26-600, ul. Traugutta 52
tel. 36-251-61, tel./fax 36-238-04
e-mail: solidar2@radom.net
Redakcja, txt i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska
PEKAO S.A. II O/Radom 23124032591111000030031542